



Tariyel ÜMİD (Pərdəşünas)

NƏ VAXTSA

Ana diliylə haqqını
Qazananlardan olacayıq.
Biz olmuşuq, varıq, olacayıq.
Qırılacaq dilimizə vurulan
Qandallar, qifillər.
Qırılacaq dar ağacları
Zencirlər, qadağalar.

Bir külək süpürüb aparacaq
Saralmış, qurumuş zamanı.
Tanrı özü ucaldacaq,
Ana yurdum Azərbaycanı.

Saxlaya bilməyəcək münəccimlər,
Nə qədər əlləşsələr də.
Üzü bəri gələn tufanı
Qiyamətlə getmiş fədailər
Geri dönəcək.
21- Azər hərəkatı
Üstü örtülmüş vulkanda.
Nə vaxtsa püskürəcək!

ŞƏHRİYARIN ANA DİLİ

Heydər baba, səndən doğma səs gəlir,
Fərhadımdır, külüngüylə daş gəlir?
Şəhriyarın özün kimi yüksəlir,
Nə şafəqdır, səndən belə saçıldı,
Böyük bir şairin dili açıldı.

Heydər baba, bir quş olub uçaydım,
Böyük-böyük ormanları keçəydim.
Düşündəki bulaqlardan içəydim,
Görmədiyim zirvələri görəydim,
Qartallarla birgə ömür sürəydim.

Qucaqlayıb öpə-öpə daşından,
Vətənimə baxaydım dağ başından.
Xəbər bilib tarixindən, yaşından,
Göz dolusu yollarına baxaydım,
Sularına qarışaydım axaydım.

Axtaraydım Şəhriyarın izini,
Səndən alıb ilhamını, sözünü.
Ocağında üzərinin közünü,
Yadığartək yanmaq üçün salıbdır,
İndi yanar məşəl olub qalıbdır.

Sürülərin otlayanda çəməndə,
Quzuların qoyunları əməndə.
Deyirəm ki, nə olaydı, kaş mən də,
Çoban kimi quzu atıb-tutaydım,
Gediklərdə yuxulayıdım, yataydım.

Dolaraq hər obanı-elini,
Üzəydim bir çiçəyini, gülünü.
Heydər baba, gürşadını, selini,
Ovuc-ovuc ürəyimə yığaydım,
Vətənimdə o zülməti boğaydım.

Heydər baba, Ümid qəlbi dil açar,
Gələcək bir gün arzularım gül açar.
İllər mənim üzümə bir il açar,
Məclisinə sazla, sözlə gələcək,
Secincimi sənlə yarı bölərəm.

ÜMİDİMDƏ YAŞAYAN VƏTƏN

Səndən söz açanda tutulur dilim,
Kədərim, həsrətim buluda dönür.
Ay doğma vətənim, ay doğma elim,
Daş olsun kim səni unuda bilir.

Gözlərim vətənin əksini saxlar,
Bir az ulduzlanar, aylanar bir az.
Qəlbimdən qərblilik duyğusu qalxar,
Vətən torpağına boylanar bir az.

Azadlıq arzusunun yangısı vardır,
Mən vətən deyirəm, eşitmə vətən.
Yox, mənim səsimi çaylar apardı,
Yox, mənim səsimi eşidir, vətən!

Vətən, gözəndən uzaq bulaq kimi yəm,
Kim içir suyumdan, kim yada salır?
Günəşli dünyadan uzaq kimi yəm,
Təkçə ümidimdə bir vətən qalır.

Səndən söz açanda tutulur könlüm,
Kədərim, həsrətim buluda dönür.
Ay doğma vətənim, ay doğma elim,
Daş olsun kim səni unuda bilir.

AY İŞİĞİ

Qan izi var yolda, izdə,
Düşmə Təbriz gecəsinə,
Ay işığı!

Odu gizlə, közü gizlə,
Vaxtın deyil, hələ gözələ,
Düşmə Təbriz gecəsinə,
Ay işığı!

Yollarına daş döşəndi,
Daşlar da qorxub üşəndi.
Təbriz yolları sinəmdə, -
Ay işığı!

Gecələri ürək yatmaz,
Kimsə sənə əl uzatmaz.
Əl uzatsam, əlim çatmaz,
Ay işığı!

OCAQCIYAM

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Ömrüm, günüm ocaqdı.
Könülləri qızdırır,
Odu, gözüm haçaqdı.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Yurdum ocaq olubdur.
Dar gündə, çətin gündə,
Elim qocaq olubdur.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Od ilə yazıram mən.
Vətən, sənin uğrunda
Ölməyə hazırım mən!

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Bu dağlıyam, o dağlı.
Mən odlar diyarının
Od oğluyam, od oğlu.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Xudafərin körpülü.
Arazın suyu artıb,
Üstü odla örtülüb.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Ya Təbrizəm, ya Əhər.
Bu dərdə heç kim dözməz,
Mən dözüürəm birtəhər.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Ana, tez anla məni!
Oduma su səpmə gəl,
Yenə az danla məni.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Ocağı kim danacaq!

Məndən sonra bu oda,
Oğlum, qızım yanacaq.

Ocaqçıyam, ocaqçı -
Ocağım sənə deyil.
Ata tutduğu yoldan,
Oğul da dönən deyil.

XOŞBƏXT GÖRÜNSƏM DƏ

Ömür gün sürmüşəm, ağarıb başım,
Altmışı, yetmiş haqlayıb yaşım.
Mənim əzizlərim bacım, qardaşım,
Xoşbəxt görünsəm də xoşbəxt deyiləm.

Bir əlim açıqdı, bir əlim bağlı,
Günlər keçirmişəm qaralı, ağı.
Hər ilim ötsə də lap təmtəraqlı,
Xoşbəxt görünsəm də... xoşbəxt deyiləm.

Azadlıq doğmayan günəşim batdı,
Kim-kimi aldatdı, kim-kimi satdı.
Bu necə dünyadı? Necə həyatdı?
Xoşbəxt görünsəm də... xoşbəxt deyiləm.

Neyləyim ki, dilimdən vətən düşməyir,
Çoxu itdi-baxdı, vaxt yetişməyir.
O toyda yiyəsiz bir at kişməyir,
Xoşbəxt görünsəm də... xoşbəxt deyiləm.

Mən öz taleyimi yazmışam azı,
Bu imiş alınma yazılan yazı.
Bəzən razı qaldım, bəzən narazı,
Xoşbəxt görünsəm də... xoşbəxt deyiləm.

GÜNƏŞİ ÖPDÜM

Başımın üstündə günəşi öpdüm,
Bu eşqi, ilhamı o, mənə verib.
Barsız söyüdə də çəkib əlini,
Laləni, nərgizi çəmənə verib.

Arzu bulud-bulud, ay da bədirli,
İnsan möcüzədir, həyat da sirli.
Gözəl, gözəlliklər heyrət deyilmi?
Mənəli bir ömrü o, mənə verib.

Ümidə deməyin ağlayan, gülən,
Odlu gözlərimdə yurd salıb vətən.
Bundan artığını istəmirəm mən,
Allah özü bilir kimə nə verib.

MƏNİ QOYMAYIN YAZMAĞA

Dağların başı tökülər,
Buludun yaşı tökülər.
Bağrımın başı sökülər,
Məni qoymayın yazmağa.

Mən yazmağa yadırgıyam,
Yaddan çıxsın yazdıqlarım.
Şəhid olsun istedadım,
Məni qoymayın yazmağa.

Gülləm boşdu, sözüüm bərkdi,
Şeirlərim şimşək əkdı.
Qardaş dərdi məni çəkdi,
Məni qoymayın yazmağa.

Yazaram dərdim azalır,
Yazaram qışım yaz olar.
Yazaram tərsə yozular,
Məni qoymayın yazmağa.

Yazıb, yazıb quş olaram,
Güllərlə tuş olaram.
Heykəl olub, daş olaram,
Məni qoymayın yazmağa.

